

Spm. nr. S 2301

Til undervisningsministeren (15/5 96) af:

Anne Bastrup (SF):

»Hvad er ministerens kommentar til forslagene fra embedslægeinstitutionen i Viborg Amt om pladsforholdene i og indretningen af SFO-ordningerne, og giver det ministeren anledning til initiativer i forhold til kommunerne, således at sundhedstilstanden og de pædagogiske forhold kan blive mere tilfredsstillende i SFO-ordningerne?«

Begrundelse

Der er i det sidste år sket en stigning i antallet af sager vedrørende indretning af børnehaver og skolefritidsordninger i eksisterende bygninger, nedlagte landbrugsejendomme, lærerboliger m.m. Som følge heraf har embedslægeinstitutionen i Viborg Amt givet nogle bud på, hvorledes SFO-ordninger og børnehaver bør indrettes. Spørgeren er enig i, at området er for ureguleret i krav til børnenes og de ansattes fysiske miljø, ikke mindst i øjeblikket, hvor der sker en eksplosiv udbygning af dagpasningsområdet.

Svar (30/5 96)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Til brug for besvarelsen af spørgsmålet har jeg fra embedslægerne i Viborg Amt indhentet nærmere oplysninger om de i spørgsmålet omtalte forslag. Jeg har i den anledning modtaget et kort uddrag af årsberetning 1995 fra embedslægerne i Viborg Amt, som jeg forudsætter ligger til grund for spørgsmålet. Heri anføres generelle bemærkninger om forskellige bygningsmæssige forhold, der kan tænkes at have betydning for sundhedstilstanden i børnehaver og skolefritidsordningerne. Der er ikke tale om egentlige forslag, men om målsætninger, hvis opfyldelse vil kræve betydelige investeringer.

For så vidt angår skolefritidsordningerne, giver lov om folkeskolen mig ikke kompetence til at fastsætte regler om disse spørgsmål. Det betyder imidlertid ikke, at skolefritidsordningers fysiske indretning er ureguleret. Ligesom skolebygninger i øvrigt er de omfattet af gældende bygge-, miljø- og sundhedslovgivning. Kommunalbestyrelsen har sammen med skolelederen ansvaret for, at skolefritidsordningernes

lokaler opfylder de gældende regler på området.

På den baggrund ser jeg ingen anledning til at tage initiativer i forhold til kommunerne vedrørende skolefritidsordningerne.

Spm. nr. S 2471

Til trafikministeren (3/6 96) af:

Anne Bastrup (SF):

»Hvad har ministeren, Færdselssikkerhedskommissionen og Rådet for Større Færdselssikkerhed gjort for at begrænse antallet af færdselsulykker som følge af brug af mobiltelefoner siden Retsudvalgets henvendelse til ministeren i november 1994, og påtænker man nye initiativer som følge af den stigende anvendelse af mobiltelefoner i Danmark?«

Begrundelse

Hver gang man bevæger sig ud i trafikken, oplever man, at en del bilister både taler i telefon og fører bil samtidig. Dette kan ikke undgå at føre til en række hasarderede situationer, når man enten skal undvige eller dreje.

På baggrund af dette samt en dødsulykke, som angiveligt var forårsaget af uopmærksomhed som følge af brug af mobiltelefon, stillede spørgeren en række spørgsmål til ministeren i november 1994 via Retsudvalget (alm. del - bilag 340). Ministeren fortalte dengang, at en række initiativer var på bedding i Færdselssikkerhedskommissionen og Rådet for Større Færdselssikkerhed, men dette synes ikke at have haft synderlig effekt, og så sent som i Ekstra Bladet den 31. maj 1996 kan man læse om en ny dødsulykke i trafikken, som angiveligt skyldes brug af mobiltelefon.

Svar (11/6 96)

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

Jeg kan oplyse, at Trafikministeriet (Færdselsstyrelsen) i forbindelse med undervisningsplanen for køreuddannelsen til almindelig personbil, der trådte i kraft den 1. januar 1996, har indarbejdet et afsnit om brugen af mobiltelefoner og risikomomenter i denne forbindelse.